31990R2343

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 2343/90

od 24. srpnja 1990.

o pristupu zračnih prijevoznika koridorima za redoviti zračni prijevoz unutar Zajednice i o podjeli putničkih kapaciteta između zračnih prijevoznika u redovitom zračnom prijevozu između država članica

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 84. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [3],

budući da je važno usvojiti mjere s ciljem postupnog uspostavljanja unutarnjeg tržišta u razdoblju do 31. prosinca 1992. kako je predviđeno u članku 8.a Ugovora; budući da unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica u kojemu je osigurana sloboda kretanja robe, osoba, usluga i kapitala;

budući da je Odluka 87/602/EEZ [4] predstavljala prvi korak prema liberalizaciji podjele putničkih kapaciteta i pristupa tržištu koja je potrebna radi uspostave unutarnjeg tržišta u zračnom prijevozu; budući da je Vijeće pristalo donijeti nove mjere u svrhu liberalizacije nakon isteka trogodišnjeg početnog razdoblja;

budući da je potrebno provesti načela koja uređuju odnose između država registracije i zračnih prijevoznika licenciranih na njihovom državnom području do 1. srpnja 1992. na temelju zajedničkih specifikacija i kriterija;

budući da su dogovori o većoj suradnji u korištenju zračne luke Gibraltar postignuti u Londonu 2. prosinca 1987. između Kraljevine Španjolske i Ujedinjene Kraljevine u zajedničkoj izjavi ministara vanjskih poslova dviju zemalja i ti dogovori tek trebaju stupiti na snagu;

budući da je sustav zračnog prometa na grčkim otocima i atlantskim otocima koji čine autonomnu regiju Azora za sada nedovoljno razvijen i da se zbog toga zračne luke koje se nalaze na ovim otocima trebaju privremeno izuzeti od primjene ove Uredbe;

budući da se infrastruktura u zračnoj luci Porto još uvijek proširuje kako bi se mogla nositi s porastom redovitih usluga prijevoza; budući da se zbog toga ta zračna luka treba privremeno izuzeti od primjene ove Uredbe do završetka proširenja ove infrastrukture;

budući da je u određenom broju slučajeva potrebno poduzeti posebne mjere u pogledu zračnih linija na novim zračnim koridorima između regionalnih zračnih luka i u pogledu obveza pružanja javnih usluga potrebnih radi održavanja usluga prema određenim regionalnim zračnim lukama;

budući da će povećani pristup tržištu potaknuti razvoj sektora zračnog prijevoza Zajednice i imati za posljedicu pružanje kvalitetnijih usluga korisnicima; budući da je zbog toga potrebno uvesti liberalnije odredbe o višestrukom određivanju i pravu prijevoza treće, četvrte i pete slobode;

budući da je, uzimajući u obzir probleme vezane uz infrastrukturu zračne luke, navigacijska pomagala i dostupnost slotova, potrebno uključiti određena ograničenja u pogledu korištenja prava prijevoza;

budući da se prava prijevoza trebaju koristiti sukladno pravilima koja se odnose na sigurnost, zaštitu okoliša, dodjelu slotova i uvjete pristupa zračnoj luci te da ne smiju dati povoda za diskriminaciju na temelju državljanstva;

budući da bilateralna pravila koja se odnose na udjele u kapacitetu nisu usklađena s načelima unutarnjeg tržišta koje treba uspostaviti do 1993. u sektoru zračnog prijevoza; budući da se zbog toga bilateralna ograničenja trebaju postepeno smanjiti;

budući da je posebno važno potaknuti razvoj međuregionalnih usluga kako bi se razvila mreža Zajednice i kako bi se doprinijelo rješavanju problema zagušenosti u određenim velikim zračnim lukama; budući da su stoga liberalnija pravila primjerenija u pogledu podjele kapaciteta za te usluge;

budući da je, s obzirom na relativnu važnost za neke države članice neredovitog prijevoza u odnosu na redoviti prijevoz, potrebno poduzeti mjere kako bi se ublažio njihov utjecaj na tržišne prilike koje se pružaju zračnim prijevoznicima država članica koje primaju takav prijevoz; budući da mjere koje se trebaju poduzeti ne smiju biti usmjerene na ograničenje neredovitog prijevoza ili na njegovo podlijeganje propisima;

---

[1] SL C 258, 11.10.1989., str. 6.; i SL C 164, 5.7.1990., str. 11.
[2] SL C 96, 17.4.1990., str. 65.
[3] SL C 112, 7.5.1990., str. 17.
[4] SL L 374, 31.12.1987., str. 19.

budući da je, uzimajući u obzir konkurentnu tržišnu situaciju, potrebno poduzeti mjere kako bi se spriječili neopravdani gospodarski učinci na zračne prijevoznike;

budući da se ovom Uredbom mijenja Direktiva 83/416/EEZ ([1]) kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/463/EEZ ([2]) i Odlukom 87/602/EEZ; budući da je stoga potrebno staviti izvan snage tu Direktivu i tu Odluku;

budući da je poželjno da Vijeće usvoji daljnje mjere liberalizacije, uključujući kabotažu u pogledu pristupa tržištu i podjele kapaciteta do 30. lipnja 1992.,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Područje primjene i definicije

Članak 1.

1. Ova se Uredba odnosi na:

(a) pristup tržištu zračnih prijevoznika Zajednice;

(b) podjelu putničkog kapaciteta između zračnog prijevoznika, tj. zračnih prijevoznika koji su licencirani u jednoj državi članici i zračnog prijevoznika, tj. zračnih prijevoznika koji su licencirani u drugoj državi članici u redovitom zračnom prijevozu između ovih država.

2. Smatra se da primjena ove Uredbe na zračnu luku Gibraltar ne dovodi u pitanje pravna stajališta Kraljevine Španjolske i Ujedinjene Kraljevine u pogledu spora oko suvereniteta nad državnim područjem na kojem se nalazi zračna luka.

3. Primjena odredbi ove Uredbe na zračnu luku Gibraltar obustavlja se dok dogovori iz zajedničke izjave ministara vanjskih poslova Kraljevine Španjolske i Ujedinjene Kraljevine od 2. prosinca 1987. ne stupe na snagu. Tog će dana vlade Španjolske i Ujedinjene Kraljevine o tome obavijestiti Vijeće.

4. Zračne luke na grčkim otocima i na atlantskim otocima koji čine autonomnu regiju Azora bit će izuzete od primjene ove Uredbe do 30. lipnja 1993. Ako Vijeće, na prijedlog Komisije, ne odluči drukčije, ovo će se izuzeće primjenjivati još pet godina uz mogućnost dodatnog produljenja od pet godina.

Zračna luka Porto bit će izuzeta od primjene ove Uredbe do 31. prosinca 1992. Ovo će se izuzeće opozvati čim Portugalska Republika prosudi da su se ekonomski uvjeti zračne luke poboljšali. U tu će svrhu Portugalska Republika obavijestiti Komisiju. Komisija dostavlja ovu informaciju drugim državama članicama.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe:

(a) „zračni prijevoznik" znači trgovačko društvo za zračni prijevoz koje posjeduje važeću operativnu dozvolu za pružanje usluga redovitog zračnog prijevoza koju mu je izdala država članica;

(b) „pravo prijevoza treće slobode" znači pravo zračnog prijevoznika kojemu je dozvola izdana u jednoj državi da iskrca na državnom području druge države putnike, teret i poštu ukrcane u državi u kojoj mu je izdana dozvola;

„pravo prijevoza četvrte slobode" znači pravo zračnog prijevoznika kojemu je dozvola izdana u jednoj državi da ukrca na državnom području druge države putnike, teret i poštu radi iskrcavanja u državi u kojoj mu je izdana dozvola;

„pravo prijevoza pete slobode" znači pravo zračnog prijevoznika na obavljanje zračnog prijevoza putnika, tereta i pošte između dvije države, ne uključujući državu u kojoj mu je izdana dozvola;

(c) „predmetne države" znači države članice između kojih se pružaju usluge redovitog zračnog prijevoza;

(d) „država registracije" znači država članica u kojoj je izdana dozvola iz točke (a);

(e) „zračni prijevoznik Zajednice" znači:

i. zračni prijevoznik čija se središnja uprava kao i glavno mjesto poslovanja nalaze, a i dalje će se nalaziti, u Zajednici, čija se većina dionica nalazi, a i dalje će se nalaziti, u vlasništvu država članica i/ili državljana država članica i koji se nalazi, a i dalje će se nalaziti pod stvarnim nadzorom tih država ili osoba; ili

ii. zračni prijevoznik koji, iako u vrijeme donošenja ove Uredbe ne ispunjava definiciju navedenu pod i.:

1. ili ima središnju upravu i glavno mjesto poslovanja u Zajednici te je pružao usluge redovitog i neredovitog zračnog prijevoza u Zajednici tijekom razdoblja od 12 mjeseci koje je prethodilo donošenju ove Uredbe;

2. ili je pružao usluge redovitog zračnog prijevoza između država članica na temelju prava prijevoza treće i četvrte slobode tijekom razdoblja od 12 mjeseci koje je prethodilo donošenju ove Uredbe.

Zračni prijevoznici koji ispunjavaju kriterije pod ii. navedeni su u Prilogu I.;

([1]) SL L 237, 26.8.1983., str. 19.
([2]) SL L 226, 3.8.1989., str. 14.

(f) „usluga redovitog zračnog prijevoza" znači niz letova od kojih svaki ima sljedeća svojstva:

i. prolazi kroz zračni prostor iznad državnog područja više od jedne države članice;

ii. pružaju je zrakoplovi za prijevoz putnika ili putnika i tereta i/ili pošte uz naknadu tako da je na svakom letu članovima javnosti dostupna pojedinačna kupnja sjedala (izravno od zračnog prijevoznika ili od njegovih ovlaštenih zastupnika);

iii. posluje tako da osigurava vezu između dvije iste ili više točaka, ili:

1. prema objavljenom redu letenja; ili

2. letovi su toliko redoviti ili učestali da predstavljaju prepoznatljivo sustavan niz;

(g) „let" znači odlazak iz određene zračne luke prema određenoj odredišnoj zračnoj luci;

(h) „višestruko određivanje na temelju bilateralnih odnosa između država" znači određivanje dva ili više zračnih prijevoznika od strane države registracije, koja im je također izdala dozvolu, radi obavljanja usluga redovitog zračnog prijevoza između svog državnog područja i državnog područja druge države članice;

(i) „višestruko određivanje na temelju bilateralnih odnosa između gradova" znači određivanje dva ili više zračnih prijevoznika od strane države registracije, koja im je također izdala dozvolu, radi obavljanja usluga redovitog zračnog prijevozaizmeđu zračne luke ili sustava zračnih luka na svom državnom području i zračne luke ili sustava zračnih luka na državnom području druge države članice;

(j) „regionalna zračna luka" znači svaka zračna luka koja u Prilogu II. nije navedena kao zračna luka kategorije I.;

(k) „sustav zračnih luka" znači skupina od dviju ili više zračnih luka koje opslužuju isti grad, kao što je navedeno u Prilogu II.;

(l) „kapacitet" znači broj sjedala ponuđenih javnosti na redovitim letovima tijekom određenog razdoblja;

(m) „udio u kapacitetu" znači udio države članice izražen kao postotak ukupnog kapaciteta izračunan sukladno članku 11. u okviru bilateralnog odnosa s drugom državom članicom izuzev bilo kakvog kapaciteta ponuđenog u okviru usluga pete slobode;

(n) „obveza pružanja javnih usluga" znači svaka obveza zračnog prijevoznika da na bilo kojem koridoru za koji mu je država članica izdala operativnu licenciju poduzme sve potrebne mjere kako bi osigurao pružanje usluge koja zadovoljava utvrđene standarde kontinuiteta, redovitosti i kapaciteta, a koju zračni prijevoznik ne bi poštovao da uzima u obzir isključivo svoj tržišni interes.

Odnosi između država registracije i njihovih zračnih prijevoznika

Članak 3.

1. Ova Uredba ne utječe na odnos između države članice i zračnih prijevoznika kojima je ona izdala dozvolu za pristup tržištu i podjelu kapaciteta.

2. Vijeće, na temelju prijedloga o zajedničkim specifikacijama i kriterijima koji Komisija treba podnijeti najkasnije do 31. svibnja 1991., donosi pravila koja uređuju izdavanje dozvola zračnim prijevoznicima i izdavanje dozvola za zračne koridore, a koja trebaju stupiti na snagu najkasnije do 1. srpnja 1992.

Prava prijevoza treće i četvrte slobode

Članak 4.

Podložno ovoj Uredbi, zračnim prijevoznicima Zajednice dopušteno je pružati usluge zračnog prijevoza treće i četvrte slobode između zračnih luka ili sustava zračnih luka u jednoj državi članici i zračnih luka ili sustava zračnih luka u drugoj državi članici kada su te zračne luke ili sustavi zračnih luka otvoreni za promet između država članica ili za međunarodni promet.

Odnosi između države članice i zračnih prijevoznika drugih država članica

Članak 5.

1. Podložno članku 6., država članica ovlašćuje zračne prijevoznike kojima je izdana dozvola u drugoj državi članici, a koje je ovlastila njihova država registracije da:

— koriste prava prijevoza treće i četvrte slobode kao što je predviđeno u članku 4.,

— unutar Zajednice koriste isti broj leta za kombinirane usluge treće i četvrte slobode.

2. U slučaju kada je zračnom prijevozniku jedne države članice izdana dozvola za pružanje usluga redovitog zračnog prijevoza sukladno ovom članku, država registracije tog zračnog prijevoznika neće uložiti prigovor na zahtjev zračnog prijevoznika ove druge države za uvođenjem redovitih usluga zračnog prijevoza na istom koridoru.

3. (a) Država članica, nakon savjetovanja s drugim predmetnim državama, može nametnuti obvezu pružanja javnih usluga u pogledu zračnih usluga prema

regionalnoj zračnoj luci na njezinom državnom području na koridoru koji se smatra od ključne važnosti za gospodarski razvitak područja na kojem se nalazi zračna luka u mjeri potrebnoj da se na tom koridoru osigura primjereno pružanje usluga zračnog prijevoza koje zadovoljavaju utvrđene standarde kontinuiteta, redovitosti, kapaciteta i određivanja cijena koje zračni prijevoznici ne bi poštovali u slučaju da uzimaju u obzir isključivo svoje tržišne interese.

(b) Procjena prikladnosti usluga zračnog prijevoza uzet će u obzir:

i. javni interes;

ii. mogućnost posezanja za drugim oblicima prijevoza i mogućnost da ti oblici prijevoza zadovolje potrebe prijevoza koje se razmatraju;

iii. cijene zračnog prijevoza i uvjeti koji se mogu ponuditi korisnicima.

(c) Neovisno o stavku 2., država članica nije obvezatna ovlastiti više od jednog zračnog prijevoznika da opslužuje koridor na koji se odnosi obveza pružanja javnih usluga pod uvjetom da se pravo pružanja te usluge tijekom razdoblja od najviše tri godine dodijeli putem javnog natječaja bilo kojem zračnom prijevozniku koji ima operativnu licenciju izdanu u predmetnim državama i bilo kojem zračnom prijevozniku Zajednice koji je, sukladno članku 8., ovlašten na tom koridoru koristiti pravo prijevoza pete slobode. Prijedlozi zračnog prijevoznika dostavljaju se drugim državama članicama i Komisiji.

(d) Točka (c) ne primjenjuje se u slučajevima kada druga predmetna država članica predloži zadovoljavajući alternativni način izvršenja iste obveze pružanja javnih usluga.

(e) Ovaj se stavak ne primjenjuje na koridore čiji je kapacitet veći od 30 000 sjedala godišnje.

4. Neovisno o stavku 2., država članica koja je ovlastila jednog od zračnih prijevoznika kojima je izdala dozvolu za pružanje putničkih usluga na novom koridoru između regionalnih zračnih luka koristeći zrakoplove od najviše 80 sjedala nije obvezatna odobriti pružanje uzajamne usluge zračnog prijevoza tijekom razdoblja od dvije godine osim ako se kod pružanja te usluge ne koriste zrakoplovi od najviše 80 sjedala ili ako ona predstavlja dio usluge koja se pruža na temelju uvjeta iz članka 7. prema kojemu je na svakom letu između dvije navedene regionalne zračne luke na prodaju ponuđeno najviše 80 sjedala.

5. Na zahtjev bilo koje države članice koja smatra da se razvoj koridora neopravdano ograničava uvjetima iz stavka 3. ili 4., ili na njezinu vlastitu inicijativu, ili kada postoji neslaganje oko primjene stavka 3., Komisija provodi istragu i na temelju svih relevantnih čimbenika, u roku od dva mjeseca od početka istrage, donosi odluku o tome treba li se nastaviti primjenjivati stavak 3. ili 4. u pogledu predmetnog koridora.

6. Komisija dostavlja svoju odluku Vijeću i državama članicama. Svaka država članica može uputiti odluku Komisije Vijeću u roku od mjesec dana. Vijeće može kvalificiranom većinom donijeti drukčiju odluku u roku od mjesec dana.

Višestruko određivanje

Članak 6.

1. Država članica će od druge države članice prihvatiti višestruko određivanje na temelju međusobnih odnosa.

2. Ona će također prihvatiti višestruko određivanje na temelju uparenih gradova:

— od 1. siječnja 1991., na koridorima duž kojih je prevezeno više od 140 000 putnika u prethodnoj godini ili duž kojih se ostvaruje više od 800 povratnih letova na godinu;

— od 1. siječnja 1992., na koridorima duž kojih je prevezeno više od 100 000 putnika u prethodnoj godini ili duž kojih se ostvaruje više od 600 povratnih letova na godinu.

Kombinacija točaka

Članak 7.

Kod pružanja usluga redovitog zračnog prijevoza prema ili iz dvije točke ili više točaka u državi članici ili državama od kojih niti jedna nije njegova država registracije, zračni prijevoznik Zajednice dobit će odobrenje predmetnih država da kombinira usluge redovitog zračnog prijevoza te koristi isti broj leta. Prava prijevoza između kombiniranih točaka mogu se ostvarivati sukladno članku 8.

Prava pete slobode

Članak 8.

1. Sukladno ovom članku, zračni prijevoznici Zajednice mogu ostvarivati prava prijevoza pete slobode između kombiniranih točaka u dvije različite države članice pod sljedećim uvjetima:

(a) prava prijevoza ostvaruju se na letu koji predstavlja i koji je planiran kao produžetak leta iz, ili je prethodnik leta prema njihovoj državi registracije;

(b) zračni prijevoznik ne smije koristiti u svrhu usluge prijevoza pete slobode više od 50 % svog sezonskog kapaciteta sjedala na istoj usluzi prijevoza treće i četvrte slobode kojoj je usluga prijevoza pete slobode produžetak ili joj prethodi.

2. (a) Zračni prijevoznik može u svrhu usluge prijevoza pete slobode koristiti zrakoplov koji je različit od, ali ne veći od zrakoplova kojeg koristi za uslugu prijevoza treće i četvrte slobode te kojoj je usluga prijevoza pete slobode produžetak ili joj prethodi.

(b) Kada dvije ili više usluga prijevoza pete slobode prethode usluzi prijevoza treće i četvrte slobode ili su njezin produžetak, odredba o kapacitetu iz stavka 1. točke (b) predstavlja ukupni kapacitet sjedala dostupan za prijevoz putnika u ime pete slobode na predmetnim uslugama prijevoza pete slobode.

3. Zračni prijevoznik koji pruža uslugu prijevoza pete slobode sukladno ovom članku dostavlja na zahtjev država članica sve bitne informacije koje se odnose na:

(a) sezonski kapacitet sjedala na uslugama prijevoza treće i četvrte slobode kojima je usluga prijevoza pete slobode produžetak ili im prethodi;

(b) u slučaju usluga prijevoza pete slobode na koje se odnosi članak 8. stavak 2. točka (b), iskorišteni sezonski kapacitet na svakom letu.

Uvjeti korištenja prava prijevoza

Članak 9.

Ova Uredba ne utječe na pravo država članica da reguliraju, ne diskriminirajući na temelju državljanstva, raspodjelu prometa između zračnih luka unutar sustava zračnih luka.

Članak 10.

1. Neovisno o članku 5. stavku 2., korištenje prava prijevoza podložno je objavljenim pravilima Zajednice te objavljenim nacionalnim, regionalnim ili lokalnim pravilima koja se odnose na sigurnost, zaštitu okoliša i dodjelu slotova te sljedećim uvjetima:

(a) predmetna zračna luka ili sustav zračnih luka treba imati dostatnu infrastrukturu za pružanje usluge;

(b) navigacijska pomagala trebaju biti dostatna za pružanje usluge.

2. Kada uvjeti iz stavka 1. nisu ispunjeni, država članica smije, ne diskriminirajući na temelju državljanstva, nametnuti uvjete na korištenje tih prava prijevoza, ograničiti ih ili uskratiti. Prije poduzimanja te mjere, država članica obavješćuje Komisiju i daje joj na uvid sve potrebne podatke.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 9., te osim u slučaju da se druga zainteresirana država članica složi, tj. druge zainteresirane države članice slože, država članica neće ovlastiti zračnog prijevoznika:

(a) da uspostavi novu uslugu; ili

(b) da poveća učestalost postojeće usluge

između određene zračne luke na svom državnom području i državnom području druge države članice u razdoblju tijekom kojega zračni prijevoznik, kojemu je dozvolu izdala ova druga država članica, ne smije, na temelju stavaka 1. i 2., uspostaviti novu uslugu ili povećati učestalosti postojeće usluge prema predmetnoj zračnoj luci dok Vijeće ne usvoji, i dok ne stupi na snagu Uredba o pravilima postupanja pri dodjeli slotova koja se zasniva na općenitom načelu nediskriminacije na temelju državljanstva.

4. Na zahtjev bilo koje države članice, Komisija će u svakom pojedinom slučaju provjeriti primjenu stavka 2. i/ili stavka 3. i u roku od jednog mjeseca odlučiti može li država članica nastaviti primjenjivati mjeru.

5. Komisija Vijeću i državama članicama dostavlja svoju odluku. Svaka država članica može, u roku od jednog mjeseca, odluku Komisije uputiti Vijeću. Vijeće može u roku od mjesec dana kvalificiranom većinom donijeti drukčiju odluku.

Udjeli u kapacitetu

Članak 11.

1. Od 1. studenoga 1990. država članica će dopustiti drugoj državi članici da poveća svoj udio u kapacitetu u bilo kojoj sezoni za 7,5 postotnih poena u odnosu na stanje tijekom prethodne odgovarajuće sezone, uzimajući u obzir da svaka država članica može u svakom slučaju tražiti udio u kapacitetu od 60 %.

2. Na temelju prijedloga Komisije koje treba podnijeti do 31. prosinca 1991., Vijeće će usvojiti odredbe o ukidanju

ograničenja na podjele kapaciteta između država članica koje se trebaju provesti najkasnije do 1. siječnja 1993.

3. Ograničenja na podjele kapaciteta ne primjenjuju se na usluge između regionalnih zračnih luka neovisno o kapacitetu zrakoplova.

4. Kod primjene stavka 1. ne uzima se u obzir jednostrano smanjenje kapaciteta. U tim slučajevima osnova za izračun udjela u kapacitetu bit će kapacitet koji je zračni prijevoznik države članice koji je smanjio svoj kapacitet ponudio, tj. koji su zračni prijevoznici države članice koji su smanjili svoj kapacitet ponudili u prethodnim odgovarajućim sezonama.

Članak 12.

1. Na zahtjev svake države članice u kojoj je primjena članka 11. prouzročila ozbiljne financijske gubitke zračnim prijevoznicima kojima je ona izdala dozvole, Komisija provodi ispitivanje i na temelju svih relevantnih čimbenika, uključujući stanje na tržištu, financijsko stanje predmetnih zračnih prijevoznika i postignutu iskorištenost kapaciteta, donosi odluku treba li na određeno vrijeme ustaliti udjele u kapacitetu na koridorima prema toj državi ili iz te države.

2. Na zahtjev države članice čije su usluge redovitog zračnog prijevoza izložene značajnoj konkurenciji neredovitih usluga prijevoza te u kojoj su mogućnosti tržišnog natjecanja zračnih prijevoznika te države članice ugrožene, Komisija, nakon što razmotri sve relevantne čimbenike, uključujući stanje na tržištu i postignutu iskorištenost kapaciteta, te nakon savjetovanja s drugim zainteresiranim državama članicama, u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva odlučuje je li u tom bilateralnom odnosu potrebno smanjiti 7,5 postotnih poena iz članka 11. stavka 1.

3. Komisija Vijeću i državama članicama dostavlja svoju odluku. Svaka država članica može u roku od jednog mjeseca odluku Komisije uputiti Vijeću. Vijeće može u roku od mjesec dana kvalificiranom većinom donijeti drukčiju odluku.

Opće odredbe

Članak 13.

1. Ova Uredba ne sprečava države članice da međusobno sklope sporazume koji su fleksibilniji od odredbi članaka 6., 8. i 11. ili da takve sporazume nastave primjenjivati.

2. Odredbe ove Uredbe neće se koristiti u svrhu dodatnog ograničenja postojećih prava i dogovora u pogledu pristupa tržištu ili podjele kapaciteta.

Članak 14.

1. Komisija svake dvije godine objavljuje izvješće o provedbi ove Uredbe, a prvi put će to učiniti najkasnije 31. svibnja 1992.

2. Države članice i Komisija surađuju u provedbi ove Uredbe, posebno u prikupljanju podataka za izvješće iz stavka 1.

3. Povjerljive informacije prikupljene u okviru provedbe ove Uredbe smatraju se profesionalnom tajnom.

Članak 15.

Vijeće odlučuje o izmjeni ove Uredbe najkasnije do 30. lipnja 1992. na temelju prijedloga Komisije koji se treba podnijeti do 31. svibnja 1991.

Članak 16.

Odluka 87/602/EEZ i Direktiva 83/416/EEZ ovim se stavljaju izvan snage.

Članak 17.

Ova Uredba stupa na snagu 1. studenoga 1990.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljano u Bruxellesu 24. srpnja 1990.

Za Vijeće
Predsjednik
C. MANNINO

PRILOG I.

Zračni prijevoznici iz članka 2. točke (e) podtočke ii.

Sljedeći zračni prijevoznici ispunjavaju kriterije iz članka 2. točke (e) podtočke ii. sve dok su oni priznati kao nacionalni zračni prijevoznici od države članice koja ih priznaje kao takve u vrijeme donošenja ove Uredbe:

— Scandinavian Airlines System,

— Britannia Airways,

— Monarch Airlines.

PRILOG II.

Popis zračnih luka kategorije 1.

BELGIJA:	Bruxelles-Zaventem
DANSKA:	Kopenhagen-Kastrup/Roskilde
SAVEZNA REPUBLIKA NJEMAČKA:	Frankfurt-Rhein-Main, Düsseldorf-Lohausen, München-Riem
ŠPANJOLSKA:	Palma-Mallorca, Madrid-Barajas, Malaga, Las Palmas
GRČKA:	Atena-Hellinikon, Salonica-Micra
FRANCUSKA:	Pariz-Charles De Gaulle/Orly
IRSKA:	Dublin
ITALIJA:	Rim-Fiumicino/Ciampino, Milan-Linate/Malpensa
NIZOZEMSKA:	Amsterdam-Schiphol
PORTUGAL:	Lisbon, Faro
UJEDINJENA KRALJEVINA:	London-Heathrow/Gatwick/Stansted, Luton